

fonselskaber, som indbyrdes vilde genere hinanden, hvad der vilde være til Skade for det Gode, som Telefontænet overhovedet er, og bethyde et betydeligt Spild af Kraft for Samfundet. Jeg tror altsaa, at hvor dan man end stiller det, maa man dog vist indrømme, at det sikkert vilde være et ret tvivlsomt Foretagende, hvis Staten en Gang skulde til at forsøge paa at redde sig fra denne Lov, som her synes at skulle blive vedtagen, ved at etablere en Konfurrence med det kjøbenhavnske Telefontelskab.

Ordføreren (C. Hage): Den ærede Minister anbefalede meget indtrængende Endringsforslaget under Nr. 21 angaaende Retten til at foretage Beskæring af Beplantninger langs offentlig Gade og Vej. Jeg udtalte før, at jeg for mit Vedkommende ikke har noget imod at tiltræde dette Forslag, og det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (M. Andersen), som har været en af dem, der have været stærkest imod at give Staten en alt for vidtgaaende Ret paa dette Omraade, har jo nu udtalt det samme. Derefter skal jeg ikke tage i Betænkning at henstille til ærede Medlemmer af Tinget at stemme for det af Ministeren her stillede Forslag. — I øvrigt har jo Diskussionen væsentlig drejet sig om det af de to aarhusianske Medlemmer stillede Forslag. Maa jeg i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne, først fremhæve en Ting. Der har i Udvalget været fuldstændig Enighed om, og det vil jeg gerne, særlig til Underretning for den ærede Minister understrege, at vi ønske, at der opnaas den Ordning, at samtlige bestaaende Telefontelskaber komme til at gaa ind under de for koncessionerede Selskaber fastsatte Vilkaar. Der har i Udvalget været fuld Enighed om, at dette er den Ordning, som under de forhaanden-værende Omstændigheder ere nødvendige for tilfredsstillende at betrygge Publikums Tarv. Vi have da ogsaa søgt at opstille saadanne Betingelser i Loven, at de bestaaende Selskaber kunde foranlediges til at søge Koncession. Vi have derfor tilbudt koncessionerede Selskaber visse Fordele. Thi det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Leth-Gespens) udtalte, at Koncession kun medfører Indskrænkninger. Koncession medfører for det første Eneret for Koncessionshaveren, hvilket de nu bestaaende Selskaber ikke have. Der sikres Koncessionshaveren for et længere Aaremaal Ret til uden Konfurrence at arbejde paa det Omraade, som bliver ham tillagt. Dette Aaremaal bør, naar der skal være noget tillokkende ved at

søge Koncession, ikke være altfor kort, og derfor skal jeg paa ny meget anbefale at gaa til de 20 Aar som Tidsgrænse i Stedet for de 15. Dernæst have vi tillagt koncessionerede Selskaber Udgang til visse Rettigheder i Vighed med dem, som i Lovforslagets Kapitel 2 ere tillagte Staten, nemlig Ret til eventuelt at kunne kræve Ekspropriation, Ret til at kunne komme frem med sine Vedninger over for en ubegrundet og urimelig Modstand. Paa den anden Side er det klart, at det er paalagt Koncessionshaverne væsentlige Forpligtelser til Gengæld for de Rettigheder, der gives dem. De skulle finde sig i, at Ministeren fuldt ud har Tilsyn med Driften, at Ministeren kan paalægge dem at foretage Udbudelser og Forbedringer, at Ministeren for 5 Aar ad Gangen fastsætter Taksterne, og endelig, at naar Koncessions-tiden udløber, kan Staten fordre sig Anlæget overdraget mod en vis begrænset Godtgørelse. Nu kan det ganske vist være tvivlsomt, hvorvidt enten de Løffemidler paa den ene Side eller de Ubegageligheder paa den anden Side, som følge med at tage Koncession, ville virke stærkest. Navnlig det ærede Medlem for Odder har da ogsaa under Hensyn hertil udtalt, at Formaalet for det Forslag, som han og det andet ærede Medlem har stillet, er netop det, at tvinge de bestaaende Selskaber til at søge Koncession. Men det er der, at vi andre ikke have kunnet følge ham. Vi kunne ikke erkende, at det er berettiget, at man for at tvinge Selskaberne til at søge Koncession truer dem med at tage deres Ejendom fra dem uden at give dem fuld Erstatning. Det gaar ikke an. Hvis de ærede Medlemmer vilde med nogen Nytte have lagt deres Hoveder i Blod, skulde de have søgt at ud tænke et Middel, hvorigennem man kunde presse Selskaberne til at tage Koncession uden dog at gøre noget, som maa siges at være stridende mod Lovgivningens almindelige Grundregler. Det er ogsaa min Overbevisning, at det ikke paa nogen Maade er nødvendigt at gaa til noget saadant. Jeg kan ganske vist ikke sige, at jeg med Sikkerhed antager, at alle de bestaaende Selskaber ville søge Koncession, og særlig skal jeg bemærke, at det er meget muligt, at det kapitalstærkeste og bedst organiserede Selskab, nemlig det kjøbenhavnske, maafe vil lade være at tage Koncession (Leth-Gespens: Hor!) ja det er meget muligt. Jeg ved ikke noget om, hvorvidt dette Selskab vil gøre enten det ene eller det andet. Men det er sikkert nok, at der alligevel er Midler, ved hvis Anvendelse alle Selskaberne efterhaanden utvivlsomt ville kunne formaas til at tage